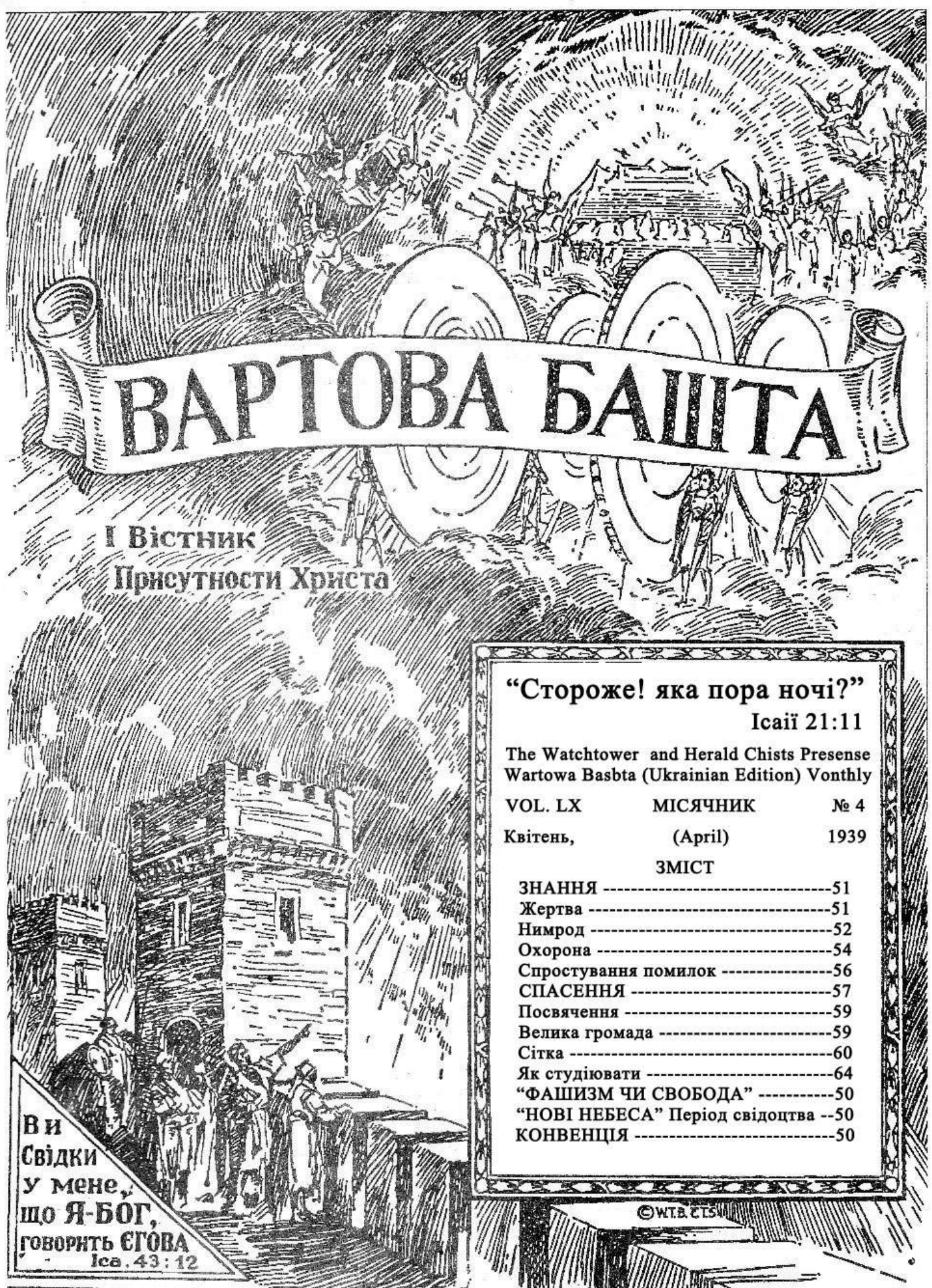

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“Стороже! яка пора ночі?”

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthly

VOL. LX

МІСЯЧНИК

№ 4

Квітень,

(April)

1939

ЗМІСТ

ЗНАННЯ	51
Жертва	51
Нимрод	52
Охорона	54
Спростування помилок	56
СПАСЕННЯ	57
Посвячення	59
Велика громада	59
Сітка	60
Як студіювати	64
“ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА”	50
“НОВІ НЕБЕСА” Період свідництва	50
КОНВЕНЦІЯ	50

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© W.T.B. & T.S.

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBCRCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льюгос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льюгос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинувником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенно-го чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – це діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його замір взгладом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого закону, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

“ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА”

Під час, коли грозить тоталітарний звір, і коли світ є засліплений до правдивого ТЕОКРАТИЧНОГО правительства, то ся нова книжечка (в англійській мові) як раз є інформацією на часі для всіх людей доброї волі. Під дуже вражаючою ілюстрацією на обкладинках сих 64 сторін друку виставляє промову Судді Рутерфорда, котра була проголошена по цілм світі по радіо, коли він останній раз промовляв до публіки в Нью Йорку. Крім повисше згаданої промови, ся книжечка містить також артистичний артикул під заголовком “ТЕОКРАТІЯ”. Ви можете набути свою копію проти вашої офіри в сумі 5 центів з одну копію. Час, коли ся книжечка буде пущена до публіки буде оголошений де інде.

“НОВІ НЕБЕСА”

Період свідоцтва під назвою “Нові небеса” покрити місяць квітень, останній місяць кампанії “Вартової Башти”. Спеціальною офірою в сім особливім періоді, буде нова книжечка під назвою “Фашизм чи свобода”. Ся книжечка є лише в англійській мові. Всі подрібні інформації відносно праці ської спеціальної кампанії є обширно описані в слу-

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможлиблює систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, V, 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian Beresford Bond, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письменною апликацією кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

КОНВЕНЦІЯ

Виглядає се стосовним, щоби свідки Єгови й товариші їх зійбралися на конвенції десь на сході. Для ської цілі місто Нью Йорк було вибраним. Час: Від 23-го до 25-го червня. В перших два дні конвенції всякі зібрання відбудуться в Манхеттен Сентер. В неділю, 25-го, всі зібрання, включаючи й зібрання для публіки взагалі, відбудуться на стадіоні Медісон Сквер Гарден. Знайомі є ми факту, що свідкам Єгови в далеко-східних областях Злучених Держав буде прикро прибути на сю конвенцію, отже якщо буде можливо, друга конвенція буде постарана дальше на захід колись пізніше. Стосовно повідомлення о сім буде виголошено у відповідні пори

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LX

Квітень, 1939

№ 4

ЗНАННЯ

(Продовження)

“Усьому під небом свій час; час убивати й час гоїти”. – Екклезіяста 3:1–3

ЗАКОН, який Бог дав людям через Мойсея, знову попирає таке заключення. Бог зазначив у своїм законі, що ловці не є оправдані вбивати звіря ані птиці для спорту, приємності або авантюри. “І хто б то не був між синами Ізрайлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить вищідити кров її, і засипати її землею. Бо душа кожного тіла: кров його, се душа його; і сказав я Ізрайлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто зїсть її, викорениться”. – 3 Мойсея 17:13,14

10 Чоловік може полювати звіря в тій цілі, щоби здобути собі поживу, если такі звіря є чисті і призначені для їди; але кров тих звірів муситься вилляти на землю, і не їсти, бо кров представляє життя. (5 Мойсея 12:15,16; 14:3–11,20,21; 15:22,23) Если ж звір є нечистий і не можна з його м'яса їсти, тоді такого звіря не вільно вбивати задля спорту. Коли ж звір і добрий на поживу, тоді його можна убити. Отже виходить, що если хтось убиває звіря лише для приємності, то сим він відбирає життя без причини або вимівки, і сим нарушує віковичну угоду.

11 У Божім законі є зазначено, що если звір згине від хвороби або зістане вбитий іншим звіром, з його м'яса їсти не можна, і хто їв би таке м'ясо, той гідний кари. “І всякий хто їстиме або трупа, або те, що звір розідре, чи землянин, чи приходень, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистий буде він до вечора; тоді ж стане чистий. Коли ж не повипирає її і не скупається, так нести на душі гріх свій”. 3 Мойс. 17:15, 16; 11:39,40

12 Ті, що так переступали Божий закон були нечистими; і відносно них є написано, що хто “преступатиме до святощів”, такий погине смертю. (3 Мойсея 22:3,8,9) Такий закон відноситься до всіх, що посвятилися чинити волю Божу, включаючи останка і Йонадабів. Було се необхідним для ізраїльтянів, убивши звіра, вилляти кров його, щоби мати чисте м'ясо до їди. Апостоли Ісуса Христа точно поступали після сього правила, показуючи, що те правило відноситься до всіх, що зробили угоду чинити волю Божу. Громада в Єрусалимі розписувала лист до інших, бажаючи довідатись

довідатися правдивого напрямку. “Написавши через руки їх так: ... Зволилось бо святому Духу та й нам, ніякої тяготи більш не накладувати вам, опріч сього конечного: Щоб удержувались від жертів ідолам, та крові, та давленого, та блуду. Від чого оберегаючи себе, добре робитимете. – Дії ап. 15:23,28,29

ВЛАСТИВА ПОЖИВА

13 Господь Бог вичислив звіра, рибу і птиці, м'ясо з котрих є добре для їди, і також вичислив і тих, що їх м'ясо не годиться їсти. Вбивати ті звірята, що їх м'яса не годиться їсти, ради спорту, противиться волі Божій і є переступом Його віковичної угоди. (5 Мойсея 12:15,16,23,24; 14:3–21) Господь в одинадцятій голові, третьої книги Мойсея, вичислює ті звірята, що їх м'ясо можна їсти. Позаяк звірята вільно вбивати для поживи, то сконечности вбивати їх для спорту не вільно. Задля цієї причини Бог дав Нойові право й привілей вбивати звіря для їди, а не для спорту.

ЖЕРТВА

14 Була се воля Божя, щоби певні чисті звірятка були вбиті на жертву. Сим чином Бог предсказував, що жертівничя кров Ісуса Христа зробить примирення за гріхи людства. Та не всякий чоловік міг убивати такі звірята, і не всякий міг принести таку жертву в офіру. Така жертва мусіла бути принесена у властивий спосіб, приписаний Господом: “І рече Господь Мойсейові: Промов до Арона та до синів його і скажи їм: Ось що заповідав Господь глаголючи: Хто б то ні був із дому Ізрайлевого, що заколов би вола, чи ягня, чи вівцю, чи козу в таборі, або хто б заколов за табором, та не приніс його до входу громадського намета на жертву Господеві перед храминою Господньою, тому чоловікові буде полічена кров за гріх: Кров пролив він, і викорениться чоловік той з між людей свого; се для того, щоб сини Ізрайлеві приносили жертви свої, що заколюють їх у чистому полі, щоб вони подавали їх Господеві до входу в громадський намет священникові, та заколювали їх як жертви мирні Господеві. Бо в крові душа ті-

ла, і призначив я її для жертівника, щоб роблено покуту за душі ваші; кров бо се, що чинить покуту за душу. Тим же то глаголав я Ізрайлевим синам: Ні одна душа з між вас нехай не їсть крові; і приходень, що пробуває між вами, нехай не їсть крові". – 3 Мойсея 17:1–5,11,12

15 Від часу до часу Бог підчеркував сю правду, що всяке життя виключно належить до Нього, і через те ніякого життя ніхто не може відобрати без взгляду на Божий закон. Предсказавши свій замір викупити рід людський через пожертвування крові свого первенця, Ісуса Христа, Бог велів первенців звірят, відповідних на жертву, принести в офіру Господеві: "Усі перваки самці, що зродяться тобі із дрібної скотини твоєї, присвятиш Господеві, Богу твому. ... Перед Господом, Богом твоїм, їстимеш їх щороку на місці, що вибере Господь, Бог твій, ти сам і дім твій". – 5 Мойсея 15:19,20

16 Первенці звірята, що не були прийняті на жертву, мали бути викуплені агнцем, себто, звірятком відповідним для жертви. Єсли ж той первенець не був викуплений, тоді се було на місці й правильно убити те невикуплене звірятко-первенець: "Вилучатимеш тоді всякого первенця з утроби Господеві, і всякого первачка в скотини, яка в тебе єсть. Первенці мусять бути про Господа. Всяке ж ося первачка викупуватимеш ягням; коли ж не викупиш, дак мусиш зламати шию йому. Усякого ж первенця людського викупувати мусиш". (2 Мойсея 13:12,13) "Все, що родить мати, мос; і весь твій скот, первородні самці бики й барани. Первака ж осла мусиш викупити бараном, коли ж не викупиш, так переломи йому шию. Всякого первенця з синів мусиш викупити, і нехай ніхто не показується передо мною з порожніми руками". (2 Мойсея 34: 19,20) Се показує, що зі звірятами треба обходитися після Божого закону, і трактувати їх в противенстві до Божого закону є гріхом.

17 Звірята, що шкодять іншим або вбивають людей, мусять бути повбивані. (2 Мойсея 21:28) Або, єсли звір нищить майно, тоді також се на місці вбити такого звіря, і такий чин не становить зломання віковичної угоди. "Ловіть нам лисиці, молодії лисинята, що псують наш виноградник, – виноградник у цвіту наш!" (Пісня Пісень 2:15) Ось так те правило є установлене, що звірятка, котрі нищать людське майно і поживу, можуть бути повбивані. Звіря й птиці, що нищать збіжжа або огородину, також можуть бути повбивані. Се чоловік мусить робити задля своєї охорони, отже сим він не нарушує віковичну угоду.

18 Чоловік не переступає віковичної угоди, коли він уб'є звіра в самообороні. Коли лев загрозив життю Самсона, то він убив лева, і Господь одобрив сей акт. (Суддів 14:5,6) Давидові поручена відповідальність доглядати стадо овець його отця; і він в обороні того стада і свого власного життя убив лева і ведмедя, і Бог дав йому силу виконати се, що показує, що Давид доконав сих річей з

признанням Божим. – 1 Самуїла 17:34–37; 2 Самуїла 23:20–23; Амоса 3:12

19 Коли дикий звір грозить людському життю або станеться вбійцем, тоді се на місці вбити його; але єсли він не старається шкодити комусь і втікає геть від чоловіка, тоді не можна вганяти за ним. Бог, поклавши страх до чоловіка у диких звірят, тим запобіг потреби вбивати їх. (1 Мойс. 9: 1,2) Небезпечні бугаї і бики треба тримати в загороді; і коли вони стануть злобними і негідними, тоді треба їх повбивати, і то не для поживи: "І коли вколе скотина мужчину чи женщину й умре, каміннем побити мусять скотину та й не їстимуть м'ясива її; чия ж скотина той неповинен. А коли віл бився перше і освідчено було господареві його, та не вберіг він його, і вмер мужчина чи женщина, вола мусять побити каміннем, і господар його мусить згинуті. – 2 Мойсея 21:28–32

20 Бог поклав ціну на життя звіря, що є пожиточним для чоловіка: "А хто вбив чийсь скотину, мусить вернути за неї: Життя за життя. Тим же то хто вбив скотину, мусить вернути за неї, а хто вбив людину, мусить бути вбитий". (3 Мойсея 24: 18,21) Різниця між вартістю життя звірячого а вартістю життя людського тут є показана. Звір, будучи під правлінням чоловіка, його життя не може бути рівним життю людському; отже, коли чоловік мильно уб'є звіря, тоді він мусить на його місце постаратись о іншого звіря.

21 Бог рівно назначив ціну життя диких звірів, їх життя приналежить до Бога, і тому їх не можна ловити і безпощадно вигублювати. Таке переслідування диких звірів і безпощадне вбивання їх цілком не погоджується із Божими наказами, а іменно: "Пануйте над рибою морською і над птаством небесним і над усім звірем, що гасає по землі". (1 Мойсея 1:28) Що се є згідно з волею Божою вбивати звіря і птиці для поживи, то се є ясно зазначено в Його законі; однак се лишень їх м'ясо можна їсти, з не кров; і се доказує, що вбивати звіря і птиці для приємности (спорту) є гріхом: "І хто б то ні був між синами Ізрайлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить вицідити кров її, і засипати її землею. Бо душа кожного тіла; кров його, се душа його; і сказав я Ізрайлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто зїсть її, викорениться". – 3 Мойсея 17:13,14

НИМРОД

22 Біблія згадує, що першим ловцем був Нимрод. Єсли його полювання і вбивання звірят були в гармонії з Божою волею, то чому Бог згадує в своїм слові про Нимрода і його влови? Нимрод вбивав звірят супроти Божого закону за спонуканням Сатани, а ціль його з сім була, щоби опрокинути і зневажити ім'я Єгови. Не є се згідним з Писаннями казати, як се декотрі критики кажуть: "Гріх Нимрода і його послідователів не включав марну-

нування ними життя звірят, бо і Писання про се мовчать, але Нимрод грішив лишень тим, що він покланявсь сотворінню замість Сотворителів". Про нього написано є в святому Писанні: "І появив Куш Нимрода. Сей почав бути велетнем на землі. Сей був велетень, ловець перед Господом". (1 Мойсея 10:8,9) Єсли Нимрод був ловцем звірят лишень щоби дістати поживу, тоді певно люди не були б його почитали, як могутчого ловця "перед Господом".

23 Те слово "перед", як се його вживається сьогодні, не передає властивої думки. Властиве значіння сього слова дає ключ при помочи котрого можна зрозуміти, яким чоловіком був Нимрод. Воно показує, що Нимрод був добровільним і свідомим грішником, і що один з його великих гріхів був вбивання звірят супротив условин віковичної угоди. Інші переклади сього тексту і вияснення слова "перед" роблять сю справу ясною. Отже те слово "перед" значить "проти" Єгови (Септуагінт LXX), "зневаження Єгови" (Енциклопедія Фаусета); "противенство і зневаження" Єгови. (Співтовариська Біблія) Додаткові завваги частини 28, в Співтовариській Біблії, говорять про сю справу як слідує:

"Нимрод, переконав людство, аби воно не приписувало їх щастя Богу, але вважало, що його власна величність була достаточним джерелом того ж. Вскорі він перемінив стан річей в тиранство, знаючи, що в ніякий інший спосіб він не зможе відлучити людей від їх пошани до Бога, спонукуючи їх вповати на його власну потугу".

"В Таргум з Йонатан сказано: "Від самого основання світа не було такого як Нимрод, могутчий ловець і противник Господень".

В Єрусалимськім Таргум сказано: "Він був сильним ловцем і вельми лукавим перед Господом, бо він був і ловцем синів людських, до котрих він говорив: "Відступіться від Господніх присудів, і тримайтеся присудів Нимрода! Тим то сказано є: "Як Нимрод сильний, сильний в ловах, і в лукавстві".

"Халдейська парафраза 1 Паралипоменон 1:10 каже: "Від Куша народився Нимрод, котрий став потужний в лукавстві, бо він проливав невинну кров, і бунтувався проти Єгови".

"Нимрод був основателем Вавилону, котрий представляв сатанську організацію і відбивав його характер, будучи великим противником Божої правди і Божих людей".

"Ми не можемо не добачити в Нимроді перше змагання Сатани збудити в нім володаря для людей".

24 Імя Нимрод значить "бунтівник" або "той, що володіє в бунтівництві". (Гляди книжку Пророцтво, сторони 127,129,130; гляди також Богацтво, сторони 95 (параграф 1), 100 (параграф 1), 168 (параграф 2). Отже прийменник "перед" значить "Проти Господа". Нимрод був убійцем людей і звірят. Він виучував мужчинів переносити різні злидні, щоб вони могли успішно поборювати зві-

рів та людей. Його смілість у ловах мусіла співіснувати з його хоробрістю в битві. В старинних часах лови і геройства йшли природно в парі. *Енциклопедія Міклінтока і Стронга*, Том VII, сторінка 109

25 Ім'я Нимрод значить "підневолитель леопардів". Се ім'я указує, що Нимрод здобув собі славу через поневолення коня і ужиття його в погоні на ловах, отже, його слава як ловця виринула із сього, що він винайшов штуку поневолення леопарда і уживання її в ловах інших звірів. – *Два Вавилони*, Гіслопа, сторінка 24,44

26 Нимрод був релігійністом. Він виробив собі велике ім'я між людьми через безпощадне вбивання диких звірят, і сим чином він спонукав легкодущних людей глядіти на нього як на бога. Він zorganizовував релігію, практикував її і приказував людям практикувати формалізм або релігію, а ціль сього була, щоби відвернути людей від Єгови. Нимрод був видимим знарядом Диявола для виконання його визову проти Бога. Нимрод вбивав звірів щоби сим показати свою хоробрість і звернути увагу людську на свою величність, і отримати похвалу від них, і щоби дістати контроль над людьми, притягнути їх до себе і ужити їх для самолюбної і воєнної цілі. Його марнотравне вбивання диких звірят не було для споживчої цілі згідно з Божим законом і умовами віковичної угоди, але се він робив в противенстві Богу, щоби добровільно і злобно поламати віковичну угоду.

27 Примір, який започаткував Нимрод, вплинув на кождий нарід від того часу. Безперечні факти показують, що та кляса людей, що любується в лові диких звірів і птиць задля вибрику і самолюбної приємности, любується також і обстоює за війною. Вона складається головню з релігійністів, що займаються формалізмом, величають і обожествляють людей, чим вони зневажають і противляться Божому законі, отже сим самим грішать. Отже ясным є, що гріх Нимрода і його прихильників включає марнотравне вбивання звірят, його войовничі напади і вбивання людей; і також його організації і політичні тіла для володіння людьми і комерція для несправедливої наживи. Ціль всіх таких була і дальше є звернути увагу людську на особу якогось майбутнього критика і відвернути людей від служби і посвяти Всемогучого Бога. Цілий сей план походить від Диявола, введений в життя і операцію для попертя свого лукавого визову даного Єгові, щоби спричинити всіх людей проклинати Бога. Щоби вивисшити себе, Нимрод злобно ламав віковичну угоду, вбиваючи без потреби людей і звірят, і сим чином легковірні люди були зведені. Згодом і пословиця повстала про його могутність і величність, яко ж написано: "Цей почав бути велетнем на землі". (1 Паралипоменон 1:10) "Він був могутчим ловцем (вбійцею) супроти Єгови". (1 Мойсея 10:8,9, Септуагінт) Виробивши собі ім'я, він заснував царство, "а почин його царства був Бабель", себто,

Вавилон, і все се він робив наперекір Єгови. (Верш 10). Від часів Нимрода всі народи випилися вином вавилонським, або інакше сказати, ложною наукою сатанської організації, і через те саме займалися вбийством людей і звірят і жорстоко переслідували тих, що насправді служили Богу і Його царству. Про таких є написано: “Кара бо за лиходійство твоє на Ливані здійсниться проти тебе за витрату розпуджених животин, за пролив людської крові, й за спустошення країни, міста й усіх, що в йому жили”. – Аввакума 2:17

28 Єгові люди, останок і Йонадаби, тепер особисто інтересуються сими правдами, бо вони відкривають чоловікові спосіб і средство, котрим Сатана відвертає людей від Бога. Ті, що зробили угоду чинити волю Божу, задля побільшаючого світла в сьому часі, вельми бажають знати, як вони можуть приноровити себе до Божої волі, не лише в одній річі, але у многих річах. Вони мають велике бажання шанувати Боже ім'я і доказати свою любов до Нього через пильне сповнення Його заповідей. Особливо Йонадабам сказано шукати смирности і справедливости, і вони мусять пильно вчитися того, що є правдиве. Бачучи, що Писання показують, що ловити і вбивати звірят і птиць ради приємности є гріхом, бо сим порушується віковичну угоду, тепер вони відмовляться мати що-будь до діла із так званими приємностями полювати й вбивати звірів і птиць. Бог покарає народи, що поламали Його віковичний заповіт, а се значить усі народи. Ті, що посвятилися чинити волю Божу стараються пильно оминати те, що має навіть нахил до переступлення Божої вираженої волі. Якщо люди потребують поживи, і можуть дістати чисті звірята для сієї цілі, тоді се в гармонії з Божою волею убити такі чисті звірята і птиці, але ніхто з дійсно посвячених не буде займатися ловами або вбивством диких звірів або птиць задля “спорту” або приємности.

ОХОРОНА

29 Бог постаравсь о охорону для тих, що люблять Його і служать Йому. Ті, що вийшли з ковчега з Нойом, всіх вісім осіб, були єдині живі люди на світі. Ной випровадив з ковчега численні звірята, котрі зараз розійшлися по землі й зачали множитися. Задля охорони чоловіка Бог поклав страх в умах звірят, так, що вони бояться або страхаються людини; яко ж написано: “І страх і ляк перед вами нехай знаходить на всяку живу тварю земну, і на всяке птаство небесне, і на все лаюче по землі, і на всяку рибу морську. На поталу вам подав я їх”. – 1 Мойсея 9:2

30 Се напевно значить, що коли чоловік приближається до дикого звіря, тоді той звір, маючи страх перед чоловіком, утікає від нього. Се Бог зробив для охорони звіра, а головню для охорони людей. Кількох людей не могли схоронити себе від великого числа диких звірів. Їх страх перед чоло-

віком був охороною його. Однак Диявол поклав в умі свого слуги Нимрода, щоби він полював звірів і вбивав їх. Він навчив і інших чоловіків робити рівно ж так. Він вбивав ті дикі звірі лише для того, щоби показати свою хоробрість і зневажити Бога. В самообороні, і для своєї власної охорони, многі дикі звірі стали зловними і навчилися нападати на чоловіка. Ось так Диявол, ділаючи через лукавих людей, таких як Нимрод, спричинив, що дикі звірі сталися грабіжними. Якщо б люди були послухні Божим заповідям, то нема сумніву, що леви слони і тигри, і інші дикі звірі були б ніколи не сталися такими жорстокими до людей. Ще від часів Нимрода, люди називали себе ловцями диких звірів, засідали на них, ловили і брутально вбивали їх, і через те дикі звірі і птиці стали смертельними ворогами чоловіка, тому що ловці стали їх смертельними ворогами. Люди мильно і невластиво часом заходили в дикі дебра і ловили диких звірят і забирали їх з їх природних домів, і уміщували їх в клітках–в'язницях, як в зоологічних заведеннях, сим накинучи на них тяжкі карі, і такий чин вони оправдували бажанням задовольнити людську цікавість і марноту. Бог Єгова ніколи не ув'язнював диких звірів у зоологічних заведеннях, а противно, Він постарався о охорону їх життя в часі потопу і о охорону по потопі, включаючи їх у віковичну угоду. Переступлення віковичної угоди, що тичиться людини і звіра принесло великий смуток і терпіння на людей, як і на звірів. Бог постарався о ліси, як дім для диких звірів, і чоловік не має вимівки ані оправдання забирати їх з їх домів і ув'язнювати їх, ані не має права жорстоко і без потреби вбивати їх.

31 Нимродів торговельний примір був також переступом Божого закону. Йдучи за сим приміром, люди добровільно вбивали звірята аби торгувати їх шкірами або костями. Колись великі стада буйволів випасались по дебрах американських, та вони були безпощадно повбивані задля торговельних причин. Так і слони у диких дебрах Індії і інших місцях були безпощадно винищені, аби дістати слоновою кість для торговельних цілей. Всі ці річі походять від Диявола, а ціль його була, щоби відвернути людей від Бога. Бог постарався о средство, при помочи котрого люди можуть охоронити себе і звірят, та жорстокі люди пішли за провідництвом Диявола в відвернули людей від правого шляху.

32 Бог також постарався, що люди можуть охороняти себе від лихих людей. Наприклад, закон Божий зазначає, що якщо якийсь чоловік рабує дім другого чоловіка, тоді він (то є, рабівник) може бути вбитий без кари: “Коли захоплять злодія, як вломився, і побють так, що вмере, то се не буде кривавою провинною”. (2 Мойсея 22:2) Сей текст після Роттердамового перекладу звучить: “Коли зловлять (злодія) на ділі”. “Коли зловлять злодія на ділі рабунку і побють так, що він умре, то се не буде кривавою провинною. (Компаніон Біблія)

Отже чоловік може в самообороні обороняти себе проти лукавих нападів людей або звірят. Згідно із сим заявленням Божий закон говорить: “(Є) час убивати”. (Екклезіяста 3:1–3) Але хто убиває проти Божого закону лише задля приємності або спорту, такий нівечить Божу віковичну угоду і такий мусить потерпіти наслідки.

ВІДПЛАТНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ

33 Бог оголосив свій замір порівняти всі рахунки, і се Він зробить у свій спосіб. У своєму слові Він записав різні приклади свого заміру і способу, як Він справедливо відплатиться тим, що без потреби вбивали диких польових звірів та піднебесних птиць. Се само собою є доказом, що хто брав участь у ловах і безпощадно вбивав звіря, то се він робив у противенстві умовинам віковичної угоди. Се становить дальший доказ, що один з гріхів Нимрода був убивання диких звірів. Завважте слідуєчі приміри відплатної справедливості.

34 Цар вавилонський депортував зраїльтянів з Самарії і тоді спровадив людей з Вавилону і розмістив їх в Самарії на землі, з котрої ізраїльтяни були забрані. Ті люди були взяті з Вавилону, отже з краю або околиці, де Нимрод навчав людей ловити і вбивати диких звірята. Справедливість вимагала покарати тих, що взяли місце від ізраїльтянів в Самарії, і тому Бог післав як кару диких звірів на них, і вони роздирали їх на кавалки. Ся кара здається впала на них за се, що вони безпощадно вбивали диких звірів, отже се була справедлива відплата. “І попереводив цар Ассирійський людей з Вавилону, з Кути, з Ави, з Емату й Сефарваїму та й оселив намість синів Ізрайлевих по городах Самарійських. От і посіли вони Самарійську країну та й жили по городах її. Та позаяк вони в перві часи, як почали там жити, не шанували Господа, то наслав на них Господь леви, а ті роздирали їх. І дано знати цареві Ассирійському й сказано: Ті поселяне, що повиводив еси та й оселив по городах Самарійських, не знають закону тамошнього Бога, тим він наслав леви на них, а сі гублять їх, бо вони не знають хвали Бога тієї землі”. – 2 Царів 17:24–26

35 Єрусалим був перший раз знищений в 606 році перед Христом, що представлено знищення в Армагедоні. Ізраїльтянам дано осторогу о надходячім знищенню, вони ж, не звернули своєї уваги на сю осторогу і Бог покарав їх, піславши на них звіря і птиці, щоб нищили їх: “І сказав мені Господь: Хоч би Мойсей і Самуїл приступили перед мене, серце моє не повернесь до сього люду. Прожени їх з очей моїх, нехай ідуть геть. А як тобі скажуть: Куди нам йти? То відкажи їм: Так говорить Господь: Кому суджена смерть – на смерть; кому меч – під меч; кому голод – умірай з голоду, кому ж неволя – в неволю. І пошлю на них чотири роди кар, говорить Господь: меч щоб убивав; пси,

щоб розторгували, й птаство піднебесне та звір’є земне, щоб жерло й вигублювало”. – Єремії 15:1–3

36 Що Бог через Ісуса Христа нашле велику кару на народи в Армагедоні за се, що вони поламали віковичну угоду, то се є певним: “Земля опустіє до щадю, й мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, заніє; поникне, помарніє куля земна; поникнуть і ті, що з висока позирали на людей на землі. Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт”. – Ісаїї 24:3–5

37 Писання здається ясно учать, що Господь буде вживати диких звірів у виконанні своїх справедливих судів проти злочинців. Всякі рахунки мусять бути вирівнані, і Бог дозволить диким звірям, що були несправедливо трактовані, мати частку у виконанні справедливих судів. Хтось мусить відповісти за се добровільне- вбивання диких звірят, за забрання їх з домів і поневолення їх в зоологічнім заведенні, і за всі інші знущання над ними. Завважте, що Писання говорять про сю точку: “Тяжкими родами смерті помруть вони, і не будуть їх ані оплакувати ані ховати; гноєм лежатимуть верх землі; мечем і голодом будуть вигублюватись, а труп їх годуватиме птаство піднебесне та звір’є земне”. (Єремії 16:4) “А коли йтимете проти мене й не схочете слухати мене, так усемеро побільшу кари за гріхи ваші. І пушу звірину польову на вас, що вигубить дітей ваших, і пожере скотину вашу, і вас поменшить, та й опустіють шляхи ваші”. (3 Мойсея 26:21,22) “Ви, все звір’є польове й гасве, приходіть їсти! Сторожі їх – сліпі всі й невіжі; всі вони пси німі, не можуть гавкати, мріють бурмотять, дрімаючи, люблять тільки спати”. – Ісаїї 56:9,10

38 Закон віковичної угоди Єгови приказує знищити звірів, що невласливо кидаються на людей, але сей факт, що Бог велить звірям вбивати людей, показує, що се вони зроблять по Божому приказу, і що такі звіря будуть Божими езекуторами. Очевидно Бог зробить се тому, що вбійники звірят поламали віковичний заповіт, і за се на них кара впаде зі сторони звірів і птиць. Декотрі одиниці із тієї товпи мусять заплатити недобір тих рахунків. Та кара, що впала на Єрусалим, ясно представляє надходячу езекуцію злочинників у битві Армагедон, і в тім знищенні диких звіря будуть ужиті, бо вони були несправедливо трактовані і безпощадно вбивані людьми супроти Божого вираженого закону. “Або коли б я наслав дике звір’є на сю країну й воно б її обезлюдило, так що вона зробилась би такою пустою, що ніхто б не переходив через неї через звір’є, то сі три мужі, (Ной, Даниїл і Йов), в неї, – так певно, як я живу, говорить Господь, – не врятували б ні своїх синів, ані дочок, тільки вони самі спаслись би. Тільки, – так говорить Господь Бог: – Як я пошлю мої найстрашніші кари – меч, голоднечу, люте звир’є й морову заразу – на Єру-

салим, щоб у йому вигублювати людей і скотину”. (Езекиїла 14:15,16,21) “Ось як маєш сказати: Так говорить Господь Бог: Так певно, як я живу, – ті, що живуть по розвалених містах, поляжуть од меча; тих, що в чистому полі, оддам на пожир звірю; а ті, то в утверджених місцях та в печерах, помруть од морової зарази”. — Езекиїла 33:27

39 Спевністю, сі виразні вискази Божих замірів повинні бути достаточними, щоби доказати поза всякий сумнів, що безпощадне марнування звірячого життя є противенством Бога і порушенням Його віковичної угоди. Лишень Бог може дати життя сотворінню, і тому ніхто не може відбирати нікому життя, хіба що таке розпорядження зробить Бог. Вже самі слова: “Нимрод велетень ловець перед Господом” є доказом, що лови і безпощадне вбивання диких звірів становили один з гріхів Нимрода. Если се правда, тоді те правило стало ясным для кермування тих, що зробили угоду чинити волю Божу і се удовідняє, що вони не можуть безпощадно вбивати звір’ят для приємности, але можуть вбивати їх лишень для поживи або а обороні себе і свого майна. Останок і Йонадаби мусять пильно чувати в сій справі, тому що вони бажають чинити волю Божу. Вони пізнають Його волю з Його слова, котре було написане головню для тих людей на землі, що люблять Його і служать Йому. (1 Коринтян 10:11; Римлян 15:4) Нехай же се буде відомо, що Бог не знехтує і не подарує се безпощадне марнування звірячого і пташичого життя, що було вбиване задля спорту або приємности в часі ловів. Если хтось бажає ловити і вбивати звір’ята, то нехай робить, але нехай ті, що згодилися чинити волю Божу, точно оминають се зло.

40 Сей факт, що звір’я є німі і не можуть сказати чоловікові його помилки, не є вимівкою або оправданням, щоб їх стріляти. Если звір утікає, то не треба гонити за ним і вбивати його, хіба що м’ясо з нього є добре для поживи і що його потрібно для поживи. Життя є дороге для звірят, і Бог постарався для них о поживу і охорону. Бог дав віковичну угоду, і тому, хто відбирає життя від звірят для якої-будь іншої причини, чим зазначеної Богом, такий чоловік поповнює зло і сим ломить віковичну угоду. Певно, що всякий в угоді з Богом чинити Його волю не бажає поламати своєї угоди, а противно, він пильно оминає всякі переступи.

41 Народи так звані “християнством” є заключені в угоді сповняти Божий закон. Посідаючи слово Боже і визнаючи віру в нього, на них лежить відвічальність пізнати волю Божу, як се вона є зазначена в Його слові, і сповняти її. Та замість се чинити, кождий нарід так званого “християнства” добровільно поламає віковичну угоду відносно обидвох, чоловіка і звіра. У сповненні сього великого зла Нимрод взяв провідництво між людьми по потоці. Він робив все, що було в

його силі, аби опрокинути Всемогучого Бога, а се становить доказ, що він був знарядом в руках Сатани. Він ставсь великим героєм між людьми, тим, що він був убійцем. Згодом його слава, як убійця, рознеслась дуже широко, і він запровадив релігію і спонукав людей практикувати її через почитання і служення людям на зневагу Божому святому імені. Майже всі вбивці практикують сяку-таку релігію. Сі дві річі все йдуть в парі. Ся правда головню відноситься до тих, що поповнивши гріх, спішають до священника сповідатися аби отримати розгрішення і відпущення. Вони спонукані вірувати, що священник може розгрішити їх, чого розуміється він не може зробити. Вбивати – се великий злочин і зневаження Божого ім’я. Практикування релігії, рівно ж є великим злом і зневагою для ім’я Всемогучого Бога. Релігія – се лож, бо при помочи релігії людство невластиво покланяється сотворінням або річам наче б вони були богом. Релігія провадить до вбийства, бо ті, що свідомо спонукують людей практикувати релігію, то сим вони спонукують їх практикувати те, що провадить до смерті. Диявол є творцем релігії й він є також душегубцем, і для сієї причини Ісус сказав до нього, що “той був душегубцем з почину, й в правді не встояв; бо нема правди в йому ... він брехун і отець її”. – Йоана 8:44

42 Бог навчає своїх людей для їх власного добра. Праведні угоджають Богу, а беззаконних Він ненавидить. Тим то написано є: “Праведний журиться й про життя скотини своєї, серце ж безбожних жорстоке”. (Приповісті 12:10) Інакшими словами сказати, безбожники не мають милосердя, але жорстоко гноблять або вбивають своїх звірят, під час, коли праведний чоловік доглядає своїх звірят. Напримір, добрий чоловік не буде самий їсти, аж поки він не покормить своїх звірят. Божим завітуючим людям, ізраїльтянам, дано приказ бдати про їх домашні звір’ята, і хоч їм заказано було робити в шабас, то однак вони давали потрібну поміч звірятам у день шабасу. Як добро треба робити людству так і милосерде треба показати звірятам. Лицемірні релігійоністи противилися, що Ісус оздоровляв людей в день шабасу, і тому до них Він сказав: “Відказав тоді йому Господь, і рече: Лицеміри, хіба не кожен з вас у суботу одв’язує вола свого або осла від ясел, та веде поїти? Сю ж дочку Авраамову, що в’язав сатана, бач, вісімнадцять років, чи не годилось визволити од в’язила сього в день субітний?” (Луки 13:15,16) Дальше Ісус сказав, що навіть горобець не впаде на землю без уваги Єгови. (Маттея 10:29) Спевністю, сі слова значать, що чоловік не має права навіть горобця вбити, не взявши відвічальности на себе.

СПРОСТУВАННЯ ПОМИЛОК

43 Нема сумніву, що Армагедон, бачитиме спростування всіх помилок, а се включатиме зрів-

нання рахунків, що тичиться кривди німих звірят. Бог поклав в умах звірят страх і жах перед чоловіком задля охорони чоловіка перед дикими звірями, аж поки прийде царство. Коли ж те царство прийде до повної сили, тоді Бог зробить угоду зі звірями, що очевидно значить, що Він зробить повний і звершений мир між чоловіком а звіром, і усуне той страх і жах в умах звірів до чоловіка, і тоді вони житимуть разом в мирі й безпеченстві. Люди не будуть мати причини боятись звірів, ані звіря не будуть боятись чоловіка. Тоді, по Армагедоні, коли царство буде в повній силі, настане щасливий стан, бо всі творива житимуть разом в мирі й віддадуть славу Господеві. Відносно сього праведного володаря і сотворіння під Його правлінням, написано є: “Справедливість буде в його поясом чересел, а правда – підперезом ребер у його. Тоді буде вовк укупі із ягнятком жити, барс – із козеням лежати; та й телятко, левчук і віл зможуть жити разом, а мала дитина зможе їх пасти. І ведмедиця й корова вкупі пастиись будуть, а їх маленькі лежатимуть поруч, ба й лев соломою харчитись разом з волом буде; і хлопятко гратиметься над норою гаспида, і дитина засуне руку свою у гніздо зміїне. На всій святій горі в мене одні одним шкодити не будуть, бо земля так повна буде розумінням Бога, як водою море”. – Ісаї 11:5–9

44 Слідуючі Писання символічно відносяться до нинішніх обставин Божих людей на землі, і котрі рефлексують будучі земні обставини або стан річей між сотворіннями, який настане по Армагедоні: “І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь, сказав се. І вчиню з ними завіт мира та й повиганяю з землі хиже звір’є, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях. Я дам їм і тим, що кругом гори мо-

єї, благословення, й буду їм посилати дощ у свій час, – се будуть дощі благословення. І родитимуть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати врожай свій; і будуть вони безпечні на землі своїй, і зрозуміють, що я – Господь, як поламлю занози в ярмі їх та вирятую їх із потали в тих, що їх поневолили. Не будуть вони вже здобичею народам, і дикий звір не буде їх пожерати; безпеч житимуть вони, й ніхто їх не буде лякати”. (Езекиїла 34:24–28) “І вчиню тоді вмову задля них зі звірями польовими, з птаством під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну з землі, й дам їм жити безпечно”. – Осії 2:18

45 Тоді чоловік буквально сповнить Божу припоруку, яку Він дав чоловікові у почині: “І благословив їх Бог, і рече до них Бог: Плодіться і намножуйтесь, і сповнюйте землю і підневолюйте її, і пануйте над рибою морською і над птаством небесним і над усім звірем, що гасає по землі”. – 1 Мойсея 1:28

46 Цар і Його царство вже прийшли. Всі посвячені звернули всю свою увагу на те царство. Вони тепер бажають довідатися все, що вони можуть про те царство і його вимоги. Вони пильно стараються довідатися що є добре, щоби вони могли йти правим шляхом на славу Господню. Тепер вони бачуть, що Писання указують на привилей великої громади виконати Божий приказ множитися і наповнити землю. Дальше Писання указують, що під час виконання цієї поруки, діти великої громади будуть бавитися не лише з доманшими котами, але і левчуками, медведями та молодими тиграми, і мала дитина зможе їх пасти, котрі колись утікали з страху перед чоловіком. Се буде щасливий час на славу великого Сотворителя. Тоді, як се псальмопівець каже, “всяка жива душа славитиме Бога”.

СПАСЕННЯ

“Спасення приналежить до Єгови” – Псальма 3:8, А.П.В.

ЄГОВА постаравсь о спасення людського життя. Чей же ніхто не може заперечити, що Єгова має силу остаточно спасти кожне сотворіння, однак в Писаннях нема найменшого натяку, що Він се зробить. Єгова не накидає спасення жадному сотворінню проти його волі, але, противно, кожда людина, що спасеться, мусить просити о се і вповні згодитися на умовини, які Єгова поклав для його спасення і мусить виконувати ті умовини.

2 Єгова постарався о спасення через Ісуса Христа і тим то написано є в Його слові: “І нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого ім’я під небом, даного людям, щоб ним спастись нам”. (Дії ап. 4:12) Ісус Христос є виконавчим Чиновником замірів Єгови. Для цієї причини Бог поручив в

руки Ісуса Христа всяку силу в небі і на землі. – Маттея 28:18

3 Хоть Єгова зробив провізію для спасення людських душ, то однак те спасення не є першорядною річчю. Замір Єгови є оправдати своє ім’я. Спасення упавших сотворіння се випадкова річ в оправданні Його ім’я. Бог заявив, що Він виконає першорядну ціль, і також другорядну ціль для тих, що приновляються до Його установлених правил. Бог не глядить на лице людей, і тому кождий, що отримає спасення, мусить виконати установлені правила.

ВИКУП

4 Чи теорія або наука, яку часто ставлять напереді, а іменно, що жертва викупу через смерть

Ісуса дає запевнення, що всі люди остаточно отримують користь з неї, чи се є властиве заключення Писань чи ні? Такого заключення не попирає жадне Писання, і через те воно не згідне з розсудком.

5 Чи жертва викупу дана Ісусом запевнює пробудження зі смерті і дасть нагоду спастися всім тим людям, що відкинули або спротивилися царстві Божому і опісля помирали? І чи всі вони встануть з гробів під час тисячлітнього царювання Христа?

6 Чи жертва викупу запевнює пробудження Адама зі смерті і чи він дістане нагоду стати на суд о вічне життя? Відповідь на обидвоє питання мусить бути заперечуючою. Єсли Писання вповні попирають се заключення, тоді знатимем, що відповідь є добра.

7 Викуп значить “купити і увільнити когось від немочей і відискати втрату через того, що дав викуп”. Щодо Адама, то Бог сотворив його звершеним і познакомив його, що він мав робити і що він не мав робити. Адамові було дозволено свідомо зробити свій вибір, то є, остатися послухним Богу і жити, або прилучитися до бунту Сатани і прийняти наслідки смерті. Адам вибрав се останнє. “Адама не зведено”. (1 Тимотея 2:14) Він мав повну інформацію від Бога відносно кари за порушення Божого закону. Він був справедливо засуджений на смерть. Отже викупити або відкупити Адама і поставити його ще раз на суд значило б дати йому ще одну нагоду; що є нерозумне і незгідне з Писаннями! Коли б Бог відкупив Адама і поставив його ще раз на суд о життя, то се значило б дати Адамові другу нагоду; і в такому разі Бог заперечував би справедливість свого власного акту в засудженні Адама на смерть. Та Писання кажуть, що Бог не змінюється. – Малахії 3:6

8 Щодо Адамових потомків, то ся справа є цілком інша. Всі його потомки прийшли на світ упавшими і грішниками, і такий стан прийшов на них без їх знання або дозволу. Вони народилися в проклятті, і, знайшовшись в такій неволі задля наслідного гріха, вони не мають можності допомогти собі і увільнити себе від тих немочей. Отже у короткім часі кожда така особа мусіла погинути, бо ж жадна незвершена річ не має права до життя вічного. Однак вони були предметом викупу через жертву якоїсь іншої особи, єсли б о такий викуп постарався Бог для них. Бог зробив всякі можливі старання для їх викупу і установив правила, які кожда особа мусить стрінути, єсли вона бажає увільнення з кайданів гріха і дістати нагоду спастися.

9 Непослушенство совершенного чоловіка Адама стягнуло смерть на його потомство. Бог постарався, що добровільне послушенство совершенного чоловіка аж до смерті дасть ціну викупу, себто, викупить людей, що стались грішними через наслідство, і, щоби виконати сей свій замір, Бог післав свого улюбленого сина на землю, котрий

ставсь подібним грішникам, аби Він міг посісти потрібні кваліфікації для викуплення Адамового потомства через свою кров-життя. (Жидів 2:9) Ісус стався людиною тілом і кров'ю, і перебував межи людьми, і був убитий на смерть. – Йоана 1:14

10 Та з причини добровільного переступу Адам втратив всяке право до життя. Совершенний чоловік Адам був наділений Єговою совершенним життям і правом до того життя, і він отримав силу передавати таке перфектне життя своєму потомству, але з причини Адамового гріха і його засудження на смерть усе його потомство втратило право до життя і мусіло в своїм часі погинути. Згідно із сим Бог змилосердився над Адамовим потомством, і несамолюбно постаравсь для нього о нагоду для спасення, тим то написано є: “Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погіб, а мав життя вічне. Бо не післав Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ. Хто вірує в Него, не осудиться; хто ж не вірує уже осуджений; бо не вірував у йм'я єдинородного Сина Божого. Сей же єсть суд, що світло прийшло на світ, а полюбили люди темряву більше ніж світло; були бо лихі їх учинки. Кожен бо, хто чинить лихе, не навидить світло, й не йде до світла, щоб не зганено вчинків його. Хто ж робить правду, йде до світла, щоб виявились його вчинки, бо в Бозі роблені”. (Йоана 3:16,21) От сі Писання кладуть добре вияснене правило, що всі, що бажають спастися, мусять прийняти викупну жертву Ісуса Христа, і тут робиться натиск, що всяке сотворіння мусить вірувати в Господа Ісуса Христа. Вірувати в що? – Що Всемогучим Богом є Єгова і що Він післав Ісуса яко жертву викупу за чоловіка, і що Ісус умер, щоб через кров-життя Він міг статись відкупителем і властителем людства. Та припустім, що хтось не хоче вірувати в сі важні правди. То чи тоді жертва викупу буде приващена до нього автоматично? Певно, що ні; бо повиспі записані слова запевняють, що “хто ж не вірує, уже осуджений; бо не вірував у йм'я єдинородного Сина Божого. Ніхто з людей не буде змушений вірувати, та Бог дає нагоду тим, що бажають жити, вірувати і бути послухними.

11 Коли чоловік Ісус умер на дереві, як грішник, Він дав свою кров-життя яко ціну викупу, яку Бог вимагав за грішного чоловіка. Тоді Бог підніс Ісуса Христа зі смерті, та вже не як чоловіка, але як духове сотворіння. Ісус не втратив свого права до життя, як чоловік, коли Він умер на дереві наче б Він був грішником. Коли Він воскрес з мертвих і вознісся на небо, Він представив те право до людського життя перед Єговою яко ціну викупу за право до життя, всі інші права приналежні до Нього, які чоловік втратив. Тоді Ісус стався властителем чоловіка і Єгова одягнув Його в повну силу і владу дати вічне життя кождому з роду людського, хто пристосує себе до сих Божествен-

них правил. Се певно значить, що Він не дасть життя кожному з роду людського, що не пристосує себе добровільно до Бжественних правил. Кождий чоловік родиться несовершенним, отже грішником, і задля сієї причини – під прокляттям, а таке прокляття у своїм часі принесе – знищення. Є лишень один спосіб видістатися з під того прокляття, а се через вірування в Господа Ісуса Христа, як се зазначено в Писаннях. Се заключення є вповні попере текстами святого Писання: “Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому”. (Йоана 3:36) Отже вкортці заключення є, що всі люди через наслідство упали під прокляття і що те прокляття спочиває на всіх тих, що не використають нагоди пристосувати себе до Бжественних правил.

ПОСВЯЧЕННЯ

12 Жадний чоловік не може скористати з жертви викупу, хіба що він бажає і просить о се і потім пристусовує себе до правил; а се він може зробити через безвіймкове посвячення себе чинити волю Божу, що значить, що він мусить слухати приказів Господніх. Бог повідомив чоловіка, що Його дар для нього – се життя вічне через Ісуса Христа. (Римлян 6:23) Є також написано, що Ісус Христос є “Віковічний Отець”. (Ісаї 9:6, англ. переклад), що значить, що Він є дателем життя вічного для тих, що отримують той дар. Се є неможливо для чоловіка прийняти дар, хіба він бажає прийняти його. Если чоловік бажає якоїсь річи, тоді він цікавиться тією річю остільки, що він просить о неї; і повне вияснення сього знаходиться в слідуєчих Писаннях, а іменно: Йосиф, що був наставлений володарем Єгипту, представляв Ісуса Христа. Йосиф мав у своїм посіданні й під своєю контролею всякі достатки поживи в краю. Ті, що знали се і бажали жити, приступили до Йосифа і просили його купити їх, яко ж написано: “Чи то ж нам гинути перед очима в тебе, і нам, і нашій землі? Купуй нас і землю нашу за хліб, і будемо самі й земля наша рабами фараонові. Давай нам тільки насіння на засів, та й живі будемо, не помremo, і земля не спустіє”. (1 Мойсея 47:19) На се Йосиф відповів до людей: “Оце купив я вас і землю вашу”. (Верш 23) Так само і Ісус Христос постарався о ціну викупу для всіх потомків Адамових, і у своїх руках Він має силу дати їм життя, і без Нього жадний чоловік не може жити, але остаточно мусить згинати. Повисший образ, в яким мав часть Йосиф був написаний для того, щоби пояснити сю точку. Отже той образ представляє людей, що прийшли до Ісуса і наче сказали до Нього: “Ми віримо, що Ти є спасителем людства, і ми просимо купи нас і дай нам хліб життя, щоби ми жили”. Йосиф не купив кожду особу в Єгипті, без ріжниць, чи вона бажала сього чи ні. Так і Ісус не викупить кожного чоловіка, без ріжниць, чи він бажає сього

чи ні, але Він викупить тих, що приходять до Нього і просять Його купити їх. Отже про тих куплених Ним і народжених з духа є написано: “Ви не свої, ви бо куплені ціною”. – 1 Коринтян 6:19,20

13 “Посвячення” значить вірувати в Господа Ісуса Христа, як Спасителя людей, і безвіймково і добровільно згодитися чинити волю або прикази Божі і Його любого сина, котрий виконує заміри Єгови. “Освітчення” не лишень значить вірувати в Господа Ісуса Христа, як сина Божого, але також значить взяти на себе обовязок служити Господеві, як Його добровільний слуга. Згодившись так чинити волю Божу, той чоловік мусить сповняти ту угоду вірно. Так багато вимагається від кожного, хто стався членом тіла Христового або царського дому і котрий дістане вічне життя яко духове сотворіння і буде співтоваришити з Ісусом Христом в Його царстві. Отже, від кожного, що бажає вповні скористати з жертви викупу, вимагається посвячення, освітчення і послушенства. Про тих, що будуть мати часть у царстві з Ісусом Христом, є написано: “Вибрав вас Бог від початку на спасенне освяченням духа й у вірі правди”. (2 Солунян 2:13) Се правило вимагає від кожного, що станеться членом царського дому в небі, не лише вірувати, що Ісус є сином Божим і Спасителем людства, але він мусить доказати свою віру через повне посвячення себе чинити волю Божу і тим самим вірно ступати слідами Ісуса Христа, котрий все був послушний і в гармонії з правдою.

14 Бжественні вимоги, установлені через незмінні права Господні є ті, що коли хтось пізнає і увірує, що Ісус Христос є Спасителем людства і если він бажає отримати користи з жертви викупу, той мусить відвернутись від лукавства сього світа, шукати Господа, і користати з жертви викупу. Таке є Боже средство спасення, і нема іншого способу яким би можна спастися.

15 Те саме правило віри, посвячення і освітчення, було пристусоване до старинних мужів, про котрі згадується в одинадцятій голові до Жидів. Всі вони вірували в Бога і вірували в Його обітниці, що колись в далекій будучині Він установить справедливе правительство для користи людських сотворінь. Маючи таку віру, вони взяли на себе обов’язок бути послушними Богу, і через їх вірний напрям ділання вони ясно заявили, що вони шукали царства. За се, що вони взяли такий напрям ділання, вони підлягали всяким переслідуванням з рук Божих ворогів; та вони були непохитні і не далися відтягнути від їх посвячення Єгови. Вони померли у вірі й вірними Господеві. Коли прийде час вивести їх з гробів, тоді вони скоро і радісно приймуть повну користь з жертви викупу.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

16 Те саме Господнє правило відноситься також і до великої громади. (Одкриття 7:9–17) Вона мусить вірувати в Господа Ісуса Христа, що Він є

Спасителем послушних людей, що Він через свою дорожню кров дав ціну викупу за людей і всі їх права, включаючи і право до совершенного життя; і тоді вона мусить доказати сю віру через посвячення себе виконувати вимоги Божого слова, і заставити себе вірно виконувати волю Божу після зробленої угоди. Йонадаби мусять тепер мати сю інформацію і поступати після неї. Вони мусять пізнати, що посвячення і просвітчення вимагається від кожного, хто станеться членом великої громади і житиме на землі і виконувати Божий приказ множитися і наповнювати землю праведними людьми.

17 Кождий чоловік, що отримає користь з жертви викупу і отримає спасення, мусить насамперед стрінати обставини, згадані в Писаннях, а іменню, мати віру, посвятитися і згодитися бути вповні послушним волі Божій, і тоді вірно виконувати сю угоду. Такі люди мусять бути добровільними слугами Господніми. Отже вимоги для тих, що мають небесне насліддя як і тих, що будуть жити на землі, є подібні і вимагають повного послушства Господеві. Завважте отсі слова Ісуса Христа: “І хто хоче між вами статися першим, нехай буде усім рабом. Бо й Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити й дати душу свою на викуп за многих”. (Марка 10:44, 45) Хоть сей текст головню відноситься до тих, що їх надія є небесна, то однак те саме правило відноситься і до тих, що мають надію жити на землі; і се показує, що з викупу не скористає кожда одиниця, а лиш ті, що пристосують себе до правил. Отже сей текст значить, що Ісус Христос є Відкупителем для всіх тих, що просять і шукають Його і пристусовують себе до Божественних правил до-тичних спасення.

СІТКА

18 Від самого упадку чоловік практикував релігію. Через многі століття люди практикували і ще практикують релігії і релігійоністи кажуть, що се вони роблять для спасення душ людських. Люди спонукані вірувати, що спасення можна дістати через прилучення до одної із тих релігій. Страх перед нещастям і втратою життя і інших благословенств і перед свідомими муками – все се спричинило переляк в умах людських, і через те вони були спонукані прийняти і практикувати якусь релігію, віруючи, що сим чином вони можуть спас-тися. Всі релігії є винаходом Диявола, котрий поклав страх в умах людських і спонукав людей прийняти і практикувати релігію, і сим чином вони були запроваджені в сіти ворога і стримані від Бога. Єгова вибрав ізраїльтянів для себе і випровадив їх з Єгипту, і провадив їх довгою дорогою до краю Канаан. Мешканці краю Канаан перед приходом ізраїльтянів практикували диявольську релігію, і проти такої то релігії Єгова особливо остеріг ізраїльтянів. Бог приказав вигнати геть з краю тих релігійоністів і знищити їх, і щоби із-

раїльтяни не робили ніякого союзу з тими людьми. Інструкції, які Бог дав ізраїльтянам через Мойсея були головню для тих, що згодилися чинити волю Бога Єгови по приході Ісуса Христа і потім, як Він дав ціну викупу. Мойсей передав ті інструкції Єгови ізраїльтянам відносно тих релігійоністів, от сими словами: “І як віддасть їх тобі Господь, Бог твій, на поталу, так мусиш їх обречи; не чинитимеш з ними умови і не матимеш милосердя над ними. І звоюєш усіх народів, що Господь Бог твій, оддасть тобі. Очі твої нехай не милують їх, і не служити меш богам їх; бо се було б сіткою для тебе”. (5 Мойсея 7:2,16) Тут Єгова виразно сказав ізраїльтянам, що релігія станеться для них западнею або сіткою диявольською. Виризані подобини і образи, яким поклонялися канаанці тепер уживають релігійоністи римо католицької гієрархії і становлять сіть для людей, як се Бог заявив у своїм слові: “Тисячі постаті богів їх попалиш огнем; не поривати меш очей на срібло і золото в них і не братимеш собі, щоб не попасти тобі в сітку; бо се гидота перед Господом, Богом твоїм”. (Верш 25) Господь виразно остеріг їх проти сітей диявольських, які він наставив при помочи релігії. Ізраїльтяни поламали їх угоду з Єговою, прийняли практикування диявольської релігії, і вскорі вони впали в сіти. – Суддів 2:1–3

19 Релігія римо католицької гієрархії є дійсною сіткою і обманом. Католицька релігія є найбільшою западнею зі всіх релігій тим, що вона приписує собі попертя в св. Письмі, що вона, то є, гієрархія, представляє Господа Бога, під час, коли науки тієї системи се засади людські, що противляться слові Божому. Католицькі релігійоністи спонукують легковірних людей приблизити їх устами до Бога, а серце їх зовсім не потребує бути посвяченим Богу або Його слові правди. “І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських”. (Ісаїї 29:13) Ось так вони є злапані у сіти й засліплені до Божого ласкавого заміру. Така релігія се обман тому, що міліони легковірних людей були настрашені й спонукані віддавати їх матеріяльне добро католицьким священникам, котрі прямо брешуть, що вони в сути річі можуть спасти їх і їх улюблених. Римо католицька гієрархія твердить, що її головна місія є “спасити душі” з чистилища або з некольних вічних мук, однак вона сама ділає як раз противно. Жадний чоловік не може спасти нічиєї душі, бо ж річ певна, що спасителем є Єгова, а гієрархія навчає і практикує лишень те, що становить гидоту в очах Бога. І так римо католицька гієрархія вибрала з святого Писання кілька текстів тут-і-там, і пристосувала їх до своєї ложної науки; і, настрашивши людей, сим чином вона змогла злапати міліони осіб і спричинити їх упадок, звернувши їх проти Бога. Єгова описав правдивий стан і напрям сих релігійних провідників, приказавши своєму пророкові виска-

зати от сі слова: “Ми втечище певне маєм у лжі, й в омані притулок надійний”. (Ісаї 28:15) Сей факт, що чоловік є щирий у своєму посвяченні до якоїсь релігії, і йде за релігійним навчанням духовенства або якогось священника, не принесе йому спасення, і не є жадним доказом, що він бо-дай приближається до спасення, але, противно, така особа є запроваджена в сіти Сатани. Чому релігія і релігійні практикування є небезпечес-вом для людства? Бо релігія є основана на ложних поняттях про Бога і Його провізії для чоловіка, і головню тому, що релігія є винаходом Сатани; Бо-жого ворога, отже вимірена на зневагу Бога і на знищення людства. Релігія – се обман і підступ, бо її піддержують в ім’я Бога й Христа, коли ж в дійсности вона противиться Богу і Його царству. Вона провадить людей у погибель. Задля сих то причин Господь Ісус назвав Сатану брехуном і вбійцем. Виходить, що лож не може просвітити нікого ані запровадити на дорогу праведности. Всі доктрини, винайдені й поширені чоловіком, котрі противляться слові Божому, є ложні. Католицька організація і її священники не мають найменшої сили спасти душі, а що вони спонукують людей вірувати в їхнє посідання такої сили, то се не лише обман, але і гидота в очах Бога. Католицька гієрархія ложно учить, що вона представляє Бога і Христа. Та коли б вона представляла Бога і Хрис-та, тоді вона сповняла б Божі заповіді і навчала б Його слова; але, противно, вона сповірила сло-во Боже своїми традиціями, точно так, як се Ісус сказав, що колишні фарисеї зробили. – Маттея 15:1–9

ТЕПЕР ОСВІТЧЕНІ

20 Коли Ісус мав бути заведений на смерть, Він молився до Єгови за своїх вірних учеників, і між іншим Він сказав в тій молитві: “Освятити їх правдою Твою; слово Твоє правда”. (Йоана 17:17) Ось таке є Боже средство для освітчення. Отже навчання людські не дають ніякого освітчення. Се є неможливо для чоловіка йти справедливим шляхом без праведного провідника. Чоловік мусить мати совершенного провідника, тому що він самий є несовершенний. Лож не може провадити чоловіка правим шляхом. Щоби він міг мати добре провідництво, він мусить вибрати шлях правди і поступати тим шляхом. Коли ж чоловік посвя-титься Богу, тоді він каже словами Писання: “Вибрав я дорогу вірності, твої присуди поставив перед собою”. (119:30) Правдивим провідником чоловіка є слова Боже. “Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй”. (Псальма 119:105) Вибравши дорогу праведности, чоловік, що шукає спасення, мусить дальше мо-литися: “Веди мене в правді твоїй, і навчи; ти бо єси Бог спасення мого; на тебе цілий день я упо-ваю.” (Псальма 25:5) Ті, що посвятилися Богу мають визначений їх шлях, якож написано; “Всі

стежки Господні – милість і правда для тих, що бережуть завіт Його і свідчення Його”. (Псальма 25:10) Коли хтось ходить дорогою, яку Бог визначив для послухного чоловіка, тоді він ходить до-рогою спасення. “Бо праве слово Господнє, і всі діла його вірні”. (Псальма 33:4) Правда Божа ні-коли не впаде. “Бо велике милосерде його над нами; і правда Господа перебує по віки. Хваліте Господа!” (Псальма 117:2) Що ж є правда? Певно, що не опінія чоловіка, бо ж чоловік є упавший і не може спасти себе. Ісус відповів на се питання, ко-ли Він сказав, що Боже Слово є правда. (Йоана 17:17) “Справедливість твоя, вічна справедли-вість, і закон твій правда”. (Псальма 119:142) За-кон Божий є все правдивий. Остаточно, чоловік, що шукає дороги спасення мусить руководитися Божим законом, а не навчанням людським.

21 Що всі люди прийшли на світ грішниками, будучи упавшими з причини Адамового гріха, то се Писання запевняє: “Тим же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла (через того), в кому всі згрішили”. (Римлян 5:12) Всі такі наро-дилися в грісі й беззаконні, і є поневолені. “Ось я в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя”. (Псальма 51:5) Отже всі родяться в неволі гріха, що напевно принесе їм знищення, если вони перебуватимуть у ній. Як же се можливо для ко-гось статися вільним? Певно, що не через наслі-дування блуду і практикування релігії. Сей факт, що Ісус умер дати ціну викупу для користі гріш-ників, автоматично не звільняє людей від наслід-ків гріха. Людина мусить зробити якийсь крок зі своєї сторони щоби вона могла отримати користь з жертви викупу. Хтось може казати, “я вірую в Господа Ісуса”; але се не є достаточним; бо ж як такий чоловік може увільнитися від гріха і ходити дорогою спасення? Ісус відповідає: “Рече тоді Ісус до Жидів, що увірували Йому: Коли пробувати мете у слові моєму, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду, й правда визволить вас”. (Йоана 8:31,32) Хто вірує в Господа, той мусить студіювати Боже слово правди і руководитись тією правдою. Біблія містить Боже слово правди, котре є дане для користі людей на землі, і хто отримає спасення, той мусить студіювати його і знайти, яка є воля Божа відносно них.

22 Дорогоцінні обітницї для провідництва зна-ходяться в Біблії, але римо католицька гієрархія вперто навчає, що звичайні люди, котрих вона називає “дітьми католицької церкви”, не повинні посідати Біблії і не повинні навіть старатися чи-тати її хіба під провідництвом священника, але що люди повинні приймати те, що священники навчають і бути послухними навченню католиць-кої церкви. Яка ж може бути мотива в таких на-вченню щирх людей? Очевидно та, щоби тримати їх у підданстві католицької гієрархії й щоби так звані “діти церкви” попирали їх і помагали їм у їх

обмані. Та релігійна організація добре знає, що коли щирі й чесні люди пізнають правду з слова Божого про спасення, тоді негайно залишать католицьку організацію й будуть старатись іти дорогою Господньою, бо тоді вони побачуть, що спасення не може прийти від жадного сотворіння або організації, але що всяке спасення походить від Єгови. Отже релігійна система є смертельним ворогом людства. Замість взяти слово Боже і навчати людей з нього, то священники католицької організації впливають на людей триматися подалеко від Біблії. Що ж тоді щирі або інші повинні робити замість слухати священника й його облесних похвал? Писання відповідають: “Старайтеся поставити себе вірними перед Богом, робітником без докору, право правлючим слово правди. Від скверного марнословия оддаляйся; більше бо та більш (такі) розводять безбожність”. (2 Тимотея 2: 15,16) Жадна кляса людей не має права устанавляти релігійної системи і навчати противно слові Божому і спонукувати людей вірувати, що така релігійна система принесе спасення. Той, що бажає спастись мусить посвятитися Богу і студіювати слово Боже, щоби він міг отримати Боже признание, і чинячи се, як се повисші Писання зазначають, він мусить “одвертатись од скверного марнославия”. Певна річ, що повторяти безнастанно ті самі слова до якогось сотворіння або навіть і до Сотворителя – становить суєтне марнословіє і збільшає безбожність.

23 Виразний зразок “скверного марнословия” бачимо в молитвах які винайшла римо католицька гієрархія і котрих вона научила простодушних людей безнастанно повтаряти, як наприклад, “свята Марія, матір Божа, молися за мене. Свята Марія, матір Божа, молися за мене”, так далі, за кожним таким виразом їх навчено рахувати пацьорки, або так званий “ружанець”. Такі релігійні практикування цілком противляться слові Божому і через те така людина не може отримати Божого признание, але противно, Бог називає се гидотою. Така молитва застановляє католицьку дитину думати, що вона молиться до жінки. Більше чим через 1500 літ щирі католики се практикували, то є, молилися до Марії, матери Ісусової. Та чи вона коли вислухала такої молитви? І чи вона тепер вислуховує і відповідає на такі молитви? Певно, що ні! Бо вона умерла вже більш чим вісімнадцять століть і не воскресла з мертвих аж у приході Господа Ісуса Христа до храму в 1918 році. (Солунян 4: 13–16; 2 Тимофія 4:1) Певно, що Марія, матір Ісусова, була посвячена Єгові; але вона була несовершенною людиною і потребувала жертви викупу для її спасення, і на її воскресення вона мусіла чекати аж до приходу Ісуса Христа і початку Його царювання, як се Писання ясно показують. Отже ясним є, що молитви до Марії в протязі минулих п'ятнадцять століть були цілком

безвартісні, і бідні люди були спонукані духовенством йти сим мильним напрямом. Тим більше, Бог ніколи не уповажнив нікого приймати і відповідати на молитви окрім Ісуса і себе. Жадне Писання не учить молитися до Марії. Своїх учеників Ісус учив молитися “Отцю твоєму потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно. Як же молитесь то не говоріть багатого, як погане: бо вони думають, що за довгі молитви будуть вислухані”. (Маттея 6:6) Бачучи, що безнастанне повторення слів є даремне, то певним є, що і безнастанне повторення слів у формі молитви до якогось сотворіння або і Марії немає ніякої пільги. Ісус поучив як треба молитися: “Тим же то моліться ось як: Отче наш, що на небі!” (Маттея 6:6–9) Чи Ісус або Єгова в який-будь спосіб навчали людей, щоби вони молилися до якогось сотворіння або ім'я якогось сотворіння окрім ім'я Господа Ісуса? Певно, що ні, а противно, Ісус навчав як слідує: “І чого проситимете в ім'я моє, я зроблю”. (Йоана 14:13,14) Супроти поучень Єгови і Ісуса Христа, духовенство відвернуло людський ум від Бога до сотворіння, що спонукало їх почитати і служити сотворінню радше чим Єгові; яко ж написано є: “Вони перемінили істину Божу на лжу і поклонялись і служили тварі більш Творця, котрий благословен на віки”. (Римлян 1:25) Се становить гидоту в очах Бога.

24 Можна сказати, що чесні й щирі люди, з причини впливу католицького духовенства і заборони їм Біблії і тримання їх з незнання щодо правдивого напрямку, не є так вельми винуваті за їх несвідомість і їх порожні молитви й безвартісні репетиції, але коли таким людям звертається увага на правду, тоді вони є відвічальні й їх відвічальність росте з побільшенням їх знання. Релігійні наведення, себто, наведення поширені релігійними організаціями, не можуть провадити до спасення, але противно, вони провадять людей в сіти Сатани, і лишень Божа правда може виратувати їх з відтам; і як вони приходять до пізнання змісту Його слова, тоді вони мусять набувати чим раз більше знання і ходити в праведності.

25 Але що станеться з тим чоловіком, що був колись у ярмі релігійної організації, опісля пізнав правду слова Божого, що спасення походить лишень від Єгови через Ісуса Христа і Його царство, і тоді той чоловік спротивився або відкинув правду о Божому царстві під Христом і тепер сильно тримається якоїсь релігійної організації? Йдучи таким шляхом, чи можливо йому знайти спасення? Чи жертва викупу принесе користь такій особі? Коли така особа умре в таким противнім дусі до царства під Христом, чи Писання показують, що вона буде знов пробуджена зі смерті і дасться їй нагоду спастись в часі царювання Христа? Властива відповідь на ці питання мусить мати повне попєртя святого Писання. Отже нехай Писання говорять.

ОСТАНОК і Йонадаби оціняють важність царства більше чим коли. Ісус Христос, Цар, тепер царює серед своїх ворогів, і всі по стороні Єгови і Його Царя є під безпосереднім розказом Царя. Боже “діло дивовижне” мусить бути виконане, і всякий, що є за царством радується мати часть в цій роботі. Тепер муситься дати осторогу о надходячим збурені сатанської організації, й людям треба сказати про єдине средство утечи.

Століття тому Єгова сказав до Сатани: Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі”. (2 Мойсея 9:16) Це є день, що його Єгова сотворив і посвятив і в котрому Його ім'я буде проголошене по цілій землі, і це мусить бути dokonane ним Його сила буде вжита проти сатанської організації. Божі люди радо дають осторогу й проголошують ім'я Єгови і Його Царя. Це є найбільший привилей яким коли тішився чоловік. Те царство знищить силу Сатани, возвеличить і оправдає ім'я Єгови, і зробить землю блаженним місцем для мешкання, а праведні в Його царстві сповнять приказ Єгови відносно сповнення землі.

Через короткий час останок і Йонадаби живуть разом і працюють і оголошують Царя і Його царство. Через шістьдесят століть чесні люди виглядали цього дня. Той день уже прийшов і всякий, що любить Бога буде радо попірати Його царство й дбатиме о справи царства на землі. Якщо ви є один із слуг Єгови, і поклали свої руки на плуг, так не оглядайтесь назад, але пам'ятайте слова Царя: “Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого”. (Луки 9:62) Лишень ті, що докажуть своїм напрямом, що царство є найважливішою річчю для нього отримають охорону і благословенства Господні. Навіть коли ми глядімо назад на те, що ми полишили, то і це указує вже брак оцінення царства. Людина мусить оціняти те царство, щоб бути відповідним для нього і отримати благословенства. Божі слуги мусять бути сліпі до всього окрім царства. Вони не дозволять жадним земним обставинам перешкодити їм в їх посвяті й службі царства. Та одна й велика нагода, яка тепер прийшла для любимоців справедливости, є дбати й голосити царство Боже під Христом, Його Царем. Цього привилею не мож заступити нічим, але кождий один повинен сповняти свою часть.

СЛУЖБА В ПОЛІ

Усякий, що зробив угоду чинити волю Божу мусить сповняти приказ “проповідуватиметься царство по цілому світу, яко свідоцтво”. Світ – це поле, і тому всі вістники мусять мати якусь часть у полі служби. Декотрі займають місця в Божій організації як урядовці або працівники у фабриці

книжок, що вимагає їх постійної уваги, і це є служба в полі теж, але й ці, коли мають вільну хвилину, йдуть розказувати іншим про царство.

До тепер працівники в полі були названі піонерами, авкзілерами і зборовими працівниками. Як здається, то нема потреби бути авкзілером, але треба старатися оскільки можна дбати о справи царства. З початком 1 січня, 1939, уже не буде більш авкзілерів. На полі служби будуть спеціальні піонери, регулярні піонери і зборові робітники. Ціле поле є поділене на зони, і над кожною зоною має нагляд слуга. Кожда зона має кілька зборів, і кождий збір має призначеного слугу. Всі повинні йти в точній гармонії й єдності. Спеціальні й регулярні піонери мають приписані їх завдання. Кожний член збору має призначене завдання приписане для всіх зборів. Старайтесь виконувати ці завдання вірно для Господа.

Кілько годин на місяць повинен кождий зборовий працівник посвятити в полі служби? У місяці є 720 годин. Наприклад; що кождий зборовий член мусить працювати вісім годин на день щоб постаратись о конечности життя для себе й своєї родини. Пам'ятаючи важність царства, то здається, що дві години на день пересічно було б трохи досить часу віддати на полі служби в послушенстві до розказу Царя. Це значить, що кождий зборовий працівник мав би дати шістьдесят годин на місяць або чотири рази стільки, що многі зборові працівники давали до тепер у службі царства. Дехто вдоволівся і цим, як він їхав трамваєм і говорив до людей і за це числив собі час у службі. Це не є сповнення Господнього приказу. Господь приказав цю роботу робити, і тоді сказав: “Коли хто любить мене, слово моє хоронитиме”. Від тепер кождий зборовий працівник повинен доказати свою любов до Господа через сповнення Його приказів. Кожний зборовий працівник, виконуючи своє розумне служення, цим осунуть деяку потребу праці авкзілера, отже від тепер їх не буде. Хтось запитує питання: Якщо радіо є Божим винаходом, то чому ми не маємо великої радіостанції в ріжних частях світа? Розуміється Єгова може постаратись о це, якщо б це була Його воля. Цей факт, що Він не постарався о це указує, що це не є Його воля. Розумна відповідь на повисше питання здається є ця: Робота свідоцтва у полі має двократне завдання: 1) щоб оголосити ім'я і царство Бога Єгови; 2) щоб дати нагоду кождому посвяченому доказати його любов і стійкість до Бога. Коли б уся робота свідоцтва була виконана через радіо, тоді вістники не мали б нагоди виконати свою розумну службу Господеві по Його приказу. Господь тепер постарався о тисячі фонографів із промовами на плитах, щоб цим звернути увагу людей доброї волі на царя і Його царство. Вірні свідки уживають ці машини й кружки й мають нагоду особисто говорити з людьми, що знов отвирає дорогу до зорганізованя

студіїв ново-заінтересованих людей. Ось таку роботу виконують піонери й деякі зборові працівники. Господь благословить цей спосіб Його праці, й цим чином дасться нагоду кожному в Божій організації мати часть в Його службі. Кожда одиниця в службі повинна мати фонограф і рекорди для започаткування роботи свідoctва. Виріб таких машин йде скорим ходом, щоб стрінути потреби (вісників). По дальші інформації пишеть до Товариства. Армія Господня на землі є мала, але зо всіма приладами вона виконує чудову роботу, з ласки Господньої, помимо противенства зо сторони Диявола. Вірні будуть старатися поступати вперед з роботою справ царства.

СТУДІЯ “ВАРТОВОЇ БАШТИ”

Ми дякуємо Богу і нашому Спасителеві Ісусу Христу, що “Вартова Башта” є дана яко средство для передання інформації для Божих людей відносно царства. Кожний посвячений повинен отримувати постійно “Вартову Башту” й пильно студіювати її. Отже можна сподіватися, що циркуляція “Вартової Башти” значно побільшиться в недалекій будучині, бо громада виходить чим раз у більшим числі. Кожний свідок повинен показати ново-заінтересованим привилей отримувати “Вартову Башту” й благословенства, які він отримає, коли він буде учащати на студії, а особливо на студії “Вартової Башти”. Ум потребує духового покарму, і Господь постарався о такий покарм.

ЯК СТУДІЮВАТИ

Від часу до часу повиннося робити поступ у студії. Господні люди роблять досвідчення з різних спроб. Родина в Бетелі, Бруклін, робила спроби кількох метод, і тут є поданий начерк одної методи, яка мала б бути найлучшою, і для цієї причини, з початком січня всі збори по цілому світу хай приймуть цю методу. З початком січня, 1939, у “Вартовій Башті” у кожній мові, в які тільки Вартова Башта виходить, питань більше не буде, як це було до тепер при кінці кожного головного артикулу. Тепер “Вартова Башта” буде подавати наперед, які артикули будуть студіюватися впродовж місяця.

До студії треба приготувлятися наперед. Кожний повинен перестудіювати Вартову Башту нім він йде на студію. Обидва поли, жіночий і чоловічий, можуть мати часть у студії. Передовий артикул у “Вартовій Башті” є поділений на параграфи і кожний параграф має своє число. Питання треба приготувити кілька днів перед студією. Кожде питання повинно бути виразно написане й також відзначене числом до котрого параграфу воно належить. Одно або більше питань треба приготувити до кожного параграфу. Ті питання повинні містити в собі головні точки параграфу. Це є привилей кожного йти на зібрання й приготувити такі питання наперед. Всі такі питання

приготовані наперед повинні бути доставлені особі, що перепроводжує студію, щоб вона мала ті питання два або більше днів перед студією. Провідник студії вважно розгляне питання й збере всі питання, що відносяться до назначеного параграфу. Наприклад; параграф, число 20. Всі питання відносно цього параграфу також повинні, бути назначені числом 20, і всі питання відносно того параграфу провідник збере до купи, щоб були готові до студії.

Наприклад, що на студію приходить 25 або більше осіб. Одна особа повинна бути выбрана до перечитання питань, а одна до перечитання параграфів з “Вартової Башти”. Пресідник студії вибере таких одиниць наперед. Кожний такий выбраний повинен читати добре й ясно. Один із тих выбраних пресідником студії повинен читати питання по черзі. Питання відносно даного параграфу повинні бути відповіжені нім перейдеться до другого параграфу. Коли питання є перечитане, тоді провідник каже до зібраних: “Хто відповість це питання?” Хто бажає відповісти те питання, той піднесе свою праву руку і тоді провідник покличе його відповісти це питання. Дальше провідник може запитати: “Чи є яка противна відповідь?” Хто бажає відповісти щось, нехай негайно піднесе руку і провідник скаже йому відповісти. Над жадним питанням не вільно тратити часу, ані не можна тратити часу вижиданні на чинось відповідь. Дистаньте влучну відповідь і тоді нехай хтось перчитає параграф з “Вартової Башти” і зсумує справу. Якщо нема охотних відповісти на питання, тоді нехай назначена одиниця перчитає вважно той параграф. Скінчивши питання, негайно приступайте зараз до другого параграфу, аж до кінця студії. Цим чином можна легко перейти назначені параграфи до студії.

Провідник студії не повинен займати часу в сумуванні справи. Це робить через перечитання параграфу з “Вартової Башти”. Часом провідники студії є дуже несправедливі цим, що вони забирають багато часу їх промовами над кожним питанням. Така поведінка є цілком необачна. Провідник студії має тримати порядок; ставити питання, покликувати осіб відповідати й доглядати, щоб організаційні інструкції були виконані. Він там не є для того, щоб показати своє знання. Таким безглуздим шляхом йшла кляса так звана “вибрані-старші”, що бажала вивисшити свою важність. Ціль такої студії є, щоб помогти присутним дістати лучше вирозуміння й оцінення предмету під розвагою. Всі, що люблять Господа, будуть пильно й вважно старатись помогати іншим і собі зрозуміти лучше справу. Якщо котрий провідник студії переступить повисше правило, і вперто буде забирати час на промови, то він повинен бути усунений, а інший назначений на його місце. У Божій організації важних осіб немає. Все має бути виконане, з ласки Господньої, в користь справ царства й на добро тих, що посвятились Єгови й Його цареві.